

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om handel med sälprodukter och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en ny lag om handel med sälprodukter och en lag om ändring av 43 § i jaktlagen.

Riksdagen antog 2014 en lag om handel med sälprodukter och i samband med den en lag om ändring av 43 § i jaktlagen. Republikens president har stadfäst lagarna men de har ännu inte trätt i kraft. Enligt propositionen ska dessa tidigare antagna lagar upphävas.

I lagen om sälprodukter ska det inte längre föreskrivas om Finlands viltcentral som ett sådant erkänt organ som avses i Europeiska unionens lagstiftning. Till jaktlagens 43 § som gäller handel med vilt fogas bestämmelser som hänvisar till den gällande lagstiftningen om handel med sälprodukter.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	4
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	5
3 Förslagen och deras konsekvenser.....	5
4 Remissvar	5
5 Specialmotivering	6
6 Ikraftträdande.....	7
7 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	7
LAGFÖRSLAG	9
om handel med sälprodukter	9
om upphävande av lagen om ändring av 43 § i jaktlagen	11
om ändring av 43 § i jaktlagen.....	12

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

EU-bestämmelser

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter är det med vissa undantag förbjudet att saluföra sälprodukter på marknaden i Europeiska unionen. Förordningen stiftades eftersom medborgarna inom EU hade varit oroade över säljakten i synnerhet i Kanada, där djuren ansågs förorsakas smärta, ångest och andra former av lidande i samband med jakten och avhudningen. Målet var att undanröja de hinder för den inre marknads funktion som beror på skillnader i medlemsstaternas nationella lagstiftning. För genomförande av förordning (EG) nr 1007/2009 antogs kommissionens förordning (EU) nr 737/2010.

Förordning (EG) nr 1007/2009 gäller sälprodukter som härrör från kommersiell och storskalig jakt. Handel med produkter som härrör från den säljakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar bedriver är däremot tillåten. Förordningen tillät ursprungligen också sådan jakt vars enda syfte är en hållbar förvaltning av marina resurser.

Enligt artikel 6 i kommissionens förordning (EU) nr 737/2010 skulle medlemsstaten utse ett organ för att kontrollera ursprunget för en sälprodukt från jakt som bedrivits i syfte att förvalta de marina resurserna och utfärda intyg om detta. Medlemsstaten var dessutom skyldig att utse den behöriga myndighet enligt artikel 9 i kommissionens förordning som på begäran av tullmyndigheterna kontrollerade intygen för sälprodukter som importerats från tredjeländer och övervakade det godkända organets verksamhet.

Förordning (EG) nr 1007/2009 ändrades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1775 som trädde i kraft i oktober 2015. Orsaken till ändringen var en rekommendation från Världshandelsorganisationens (WTO) system för tvistlösning. Det undantag som gällde hållbar förvaltning av marina resurser ströks, eftersom det i praktiken ansågs vara svårt att skilja mellan säljakt av det slaget och sådan omfattande jakt som främst bedrivs av kommersiella skäl. Efter ändringen av förordningen har det varit tillåtet att saluföra sälprodukter endast om produkterna härrör från den jakt som bedrivs av inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar och under förutsättning att alla villkor i förordningen är uppfyllda. När en sälprodukt saluförs ska den åtföljas av ett intyg över att villkoren är uppfyllda som utfärdats av ett erkänt organ.

Enligt artikel 2.4a i förordning (EG) nr 1007/2009 avses med andra ursprungsbefolkningar ”befolkningar i oberoende länder vilka betraktas som ursprungsbefolkning på grund av att de härstammar från befolkningar som bott i landet eller i ett geografiskt område som landet var en del av då det erövrades eller kolonialiserades eller då de nuvarande statsgränserna upprättades och som oberoende av rättslig ställning har bevarat en del av eller alla sina sociala, ekonomiska, kulturella och politiska institutioner”. Enligt artikel 3 i förordningen får sälprodukter som härrör från den jakt som sådana ursprungsbefolkningar bedriver saluföras bl.a. under förutsättning att jakten traditionellt har bedrivits av befolkningen, att den bedrivs för befolkningens självhushållning och att den bedrivs på ett sätt som tar vederbörlig hänsyn till djurskydd med beaktande av befolkningens livsstil och jaktens självhushållningssyfte.

Genom den ovannämnda ändringen av förordningen upphävdes kommissionens förordning (EU) nr 737/2010. I syfte att säkerställa att det undantag som gäller sälprodukter som härrör från jakt som bedrivs av inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar inte tillämpas på sälprodukter som härrör från sådan jakt som huvudsakligen bedrivs i kommersiellt syfte, gavs kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Med stöd av detta har kommissionen antagit genomförandeförordning (EU) 2015/1850.

Nationella bestämmelser

Lagen om handel med sälprodukter (904/2014) innehåller bestämmelser om de åtgärder som behövs för att verkställa Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 och kommissionens tidigare förordning (EU) nr 737/2010 som utfärdats med stöd av den.

Enligt lagens 2 § är Finlands viltcentral det godkända organ som avses i artikel 6 i kommissionens tidigare förordning. Eftersom det i Finland inte finns sådana ursprungsbefolkningar som bedriver säljakt som avses i förordning (EU) nr 737/2010, hade det godkända organet, innan förordningen ändrades, till uppgift att utfärda intyg för att visa att en sälprodukt härrör från sådan säljakt vars syfte är hållbar förvaltning av marina resurser.

Enligt lagens 2 § är Finlands viltcentral också den behöriga myndighet som avses i artikel 9 i kommissionens förordning som kontrollerar intyg över sälprodukter som härrör från tredjeländer samt bevarar kopior av intyg över sälprodukter som härrör från säljakt i Finland. Jord- och skogsbruksministeriet är den behöriga myndighet som avses i artikel 9 i kommissionens förordning som utövar tillsyn över det godkända organets, dvs. Finlands viltcentrals, verksamhet vid utfärdandet av intyg.

Enligt artikel 6 i kommissionens tidigare förordning skulle godkända organ visa att de uppfyller kraven i förordningen och begära att kommissionen för upp dem i förteckningen över godkända organ. Tidpunkten för ikraftträdandet av lagen om handel med sälprodukter bestämdes utifrån den tidpunkt då kommissionen godkänner Finlands viltcentral som godkänt organ. Enligt lagens 5 § var det därför nödvändigt att genom förordning av statsrådet föreskriva om lagens ikraftträdande.

Republikens president stadfäste den 7 november 2014 lagen om handel med sälprodukter och ändringen av jaktlagen i samband med detta. Genom ändringen av jaktlagen fogades till lagens 43 § i fråga om handel med östersjövikare, knubbsäl och gråsäl samt med produkter som framställts av sådana en hänvisning till relevanta EU-förordningar och till lagen om handel med sälprodukter. Av ovannämnda skäl var det nödvändigt att också bestämmelserna om ikraftträdandet av ändringen av jaktlagen utfärdades genom förordning av statsrådet.

Innan bestämmelser om ikraftträdandet av lagarna har utfärdats har Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 ändrats på det sätt som beskrivs ovan och en ny kommissionsförordning utfärdats för att verkställa förordningen. Det är därför nödvändigt att ändra de redan antagna lagarna innan det utfärdas bestämmelser om ikraftträdandet.

1.2 Beredning

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Utlåtanden om utkastet till proposition har begärts den x.x. - x.x. 2019 av följande myndigheter

och sammanslutningar: utrikesministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, Finlands viltcentral, Naturresursinstitutet, Centralförbundet för Fiskerihushållning rf, Suomen Hylkeenpyytäjät ry, Finlands Fiskodlarförbund rf, Finlands jägarförbund rf och Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation rf.

Det har gjorts ett sammandrag av yttrandena och av hur de beaktats. Sammandraget finns i den offentliga tjänsten på adressen mmm.fi/hankkeet med identifieringskod [MMM015:00/2019](#).

2 Nuläge och bedömning av nuläget

Hänvisningarna till EU-rättsakter i bestämmelserna om tillämpningsområdet, myndigheterna och straffen i den tidigare lagen om handel med sälprodukter motsvarar inte de gällande rättsakterna. Efter ändringen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 behöver det i Finland inte längre föreskrivas om ett godkänt eller erkänt organ eller om den myndighet som utövar tillsyn över organet. Den stadfästa lagen kan därför inte längre sättas i kraft.

Motsvarande ändringar som EU-lagstiftningen förutsätter bör göras i lagen om ändring av 43 § i jaktlagen innan den lagen träder i kraft.

3 Förslagen och deras konsekvenser

Det föreslås att det stiftas en ny lag om handel med sälprodukter i enlighet med gällande EU-lagstiftning. Den tidigare lagen om ändring av 43 § i jaktlagen föreslås bli upphävd utan ikraftsättande, och det föreslås att de ändringar som föranleds av EU-rättsakterna görs i 43 § i jaktlagen genom att det stiftas en ny lag om saken.

Enligt regeringens proposition med förslag till lag om handel med sälprodukter (RP 28/2014 rd, s. 5) skulle beviljandet av de intyg över godkända sälprodukter som EU-lagstiftningen kräver ha ökat kostnaderna för Finlands viltcentral i någon mån. Eftersom säljakten i Finland efter ändringen av förordning (EG) nr 1007/2009 inte längre uppfyller de villkor för saluförande av sälprodukter som fastställs i förordningen, och det inte längre finns behov av att utfärda intyg, kommer Finlands viltcentrals uppgifter att minska till denna del.

Propositionen har inga andra ekonomiska konsekvenser eller konsekvenser för myndigheternas verksamhet som avviker från de konsekvenser som bedömdes när den tidigare lagen om handel med sälprodukter stiftades (RP 28/2014 rd, s. 5). Den kontroll av ursprungsintyg för sälprodukter som importeras från tredje land och som sker på Tullens begäran kommer i någon mån att öka Finlands viltcentrals uppgifter. Några nämnvärda mängder sälprodukter förväntas dock inte föras in för försäljning i Finland, och det förväntas inte heller att intygen för de produkter som importeras kommer att medföra problem som kräver särskild utredning.

4 Remissvar

I yttrandena om utkastet till regeringsproposition...

5 Specialmotivering

1 Lagen om handel med sälprodukter

1 §. *Lagens syfte.* Genom lagen utfärdas behövliga bestämmelser genom vilka Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1850 som gäller förordningen genomförs.

2 §. *Myndigheter.* Enligt artikel 6.1 a i kommissionens genomförandeförordning ska varje medlemsstat utse en behörig myndighet som på begäran av tullmyndigheterna ska kontrollera intyg för sälprodukter som importeras från tredjeländer. Enligt det föreslagna 2 § 1 mom. ska Finlands viltcentral vara den behöriga myndighet som avses i kommissionens genomförandeförordning.

I 2 § i den tidigare lagen om handel med sälprodukter föreskrivs också om det godkända organ (erkända organ) som avses i kommissionens gamla förordning och om den myndighet som utövar tillsyn över organet. Bestämmelser om erkända organ finns för närvarande i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 i stället för i kommissionens förordning. Det erkända organet har till uppgift att utfärda intyg för sälprodukter som uppfyller de villkor för saluförande som fastställs i förordningen. Efter ändringen av förordning (EU) nr 737/2010 tillåts endast handel med sådana sälprodukter som härrör från den jakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar bedriver. Eftersom det i Finland inte finns sådana ursprungsbefolkningar som bedriver säljakt som avses i förordning (EU) nr 737/2010, och eftersom undantaget för handel med produkter som härrör från säljakt som bedrivs för en hållbar förvaltning av marina resurser har slopats, finns det i Finland inte längre något behov av att föreskriva om ett erkänt organ eller om en myndighet som utövar tillsyn över organet.

Enligt 2 mom. ska polisen och Tullen utöva tillsyn över att de EU-rättsakter som avses i lagen följs. Bestämmelsen motsvarar 2 § 3 mom. i den tidigare lagen om handel med sälprodukter.

3 §. *Övervakning och inspektioner.* I paragrafen föreslås bestämmelser om polisens och Tullens rätt att trots sekretessbestämmelserna få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av lagen samt om rätten att utföra inspektioner. Bestämmelsen motsvarar 3 § i den tidigare lagen om handel med sälprodukter.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om polisens och Tullens befogenheter att inspektera produktionsbyggnader och produktionsanläggningar, förädlingsanläggningar, lager och motsvarande lokaler som ansluter sig till handeln med sälprodukter. Inspektion ska dock inte få utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. Övervaknings- och inspektionsrättigheterna behövs för en effektiv övervakning av handeln med sälprodukter.

Eftersom det med hänsyn till förarbetena till förvaltningslagen (RP 72/2002 rd) inte är helt klart om förvaltningslagens 39 § som gäller inspektioner är tillämplig på sådana inspektioner som har karaktären av tillsyn, tas det in en bestämmelse om saken i 3 mom.

4 §. *Förseelse mot bestämmelserna om saluförande av sälprodukter.* Paragrafen motsvarar 4 § i den tidigare lagen om handel med sälprodukter. Hänvisningarna till EU-rättsakterna i rekviritet i straffbestämmelsen i den tidigare lagen ändras så att de motsvarar gällande rättsakter.

I paragrafen föreslås bestämmelser om en straffpåföljd för saluförandet. Enligt artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 avses med saluförande mot betalning införande på gemenskapsmarknaden och därigenom tillhandahållande till tredje part. Otillåtet saluförande ska enligt förslaget bestraffas med böter. Med hänsyn till gärningens klandervärdhet finns det ingen grund för strängare straff. Om saluförandet gäller en art som skyddas genom CITES-konventionen, tillämpas det som i 48 kap. 5 § 3 punkten i strafflagen (39/1889) anges om gärningens straffbarhet. Bestämmelser om straff för regleringsbrott finns i 46 kap. 1–3 § i strafflagen. Med regleringsbrott ska avses olaglig import av sälprodukter.

2 Lagen om upphävande av lagen om ändring av 43 § i jaktlagen

1 §. Genom den tidigare lagen om ändring av 43 § i jaktlagen fogades till paragrafen ett nytt 2 mom. som innehåller hänvisningar till EU-lagstiftningen om handel med sälprodukter och till den nationella lagen. Av den orsak som det redogjorts för ovan har lagen stadfäst, men den har ännu inte trätt i kraft. För tydlighetens skull föreslås det att de ändringar som föranleds av EU-bestämmelserna inte görs i den tidigare ändrade lagen utan att bestämmelser om detta utfärdas i en ny lag. Därför föreslås det att den tidigare lagen om ändring av 43 § i jaktlagen upphävs.

3 Lagen om ändring av 43 § i jaktlagen

43 §. *Handel med vilt.* Enligt gällande 43 § i jaktlagen kan genom förordning av statsrådet för bevarande av viltbeståndet handel med en viltart som jagas i Finland eller i Finlands ekonomiska zon begränsas eller förbjudas i hela landet eller i någon del av det eller i Finlands ekonomiska zon eller i någon del av den. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. med hänvisningar till EU-lagstiftningen och till lagen om handel med sälprodukter i fråga om handel med produkter som framställts av östersjövikare, knobbsäl eller gråsäl.

6 Ikraftträdande

Enligt 5 § i den tidigare lagen om handel med sälprodukter träder lagen i kraft vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Avsikten var att det skulle föreskrivas om lagens ikraftträdande efter det att kommissionen hade godkänt Finlands viltcentral som ett sådant erkänt organ som avses i de EU-rättsakter som gäller handel med sälprodukter. Av de orsaker som anförs ovan i motiveringen till 2 § i förslaget till lag om handel med sälprodukter är det inte längre nödvändigt att föreskriva om ett erkänt organ i Finland. Därför föreslås i den föreslagna lagens 5 § en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse.

Lagen om upphävande av lagen om ändring av 43 § i jaktlagen och lagen om ändring av 43 § i jaktlagen avses träda i kraft samtidigt med den nya lagen om handel med sälprodukter.

7 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 124 § i grundlagen kan skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag. I propositionen föreslås för Finlands viltcentral offentliga förvaltningsuppgifter. Bestämmelser om tillämpningen av de allmänna förvaltningslagarna på Finlands viltcentral finns i 26 § i viltförvaltningslagen (158/2011). Att uppgifterna enligt förslaget anförtros Finlands viltcentral äventyrar således inte de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning.

Grundlagsutskottet har gett ett utlåtande om regeringens proposition RP 28/2014 rd, som gällde den tidigare lagen om handel med sälprodukter. Enligt utskottets utlåtande var de uppgifter som enligt förslaget skulle anförtros Finlands viltcentral offentliga förvaltningsuppgifter som visserligen innefattade tillämpning och genomförande av EU-lagstiftningen, men som ändå inte kunde anses innebära betydande utövning av offentlig makt.

Enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 ska medlemsstaterna fastställa bestämmelser om effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelser av förordningen. Påföljder kan dömas ut i en situation där någon saluför sälprodukter på Europeiska unionens marknad i strid med förordning (EG) nr 1007/2009. I 4 § i förslaget har man strävat efter att ange de gärningar som är straffbara i enlighet med den straffrättsliga legalitetsprincipen i 8 § i grundlagen så att det utifrån bestämmelsens formulering går att förutse om någon handling eller försummelse är straffbar (GrUU 17/2006 rd). Påföljden för gärningar som är straffbara enligt den föreslagna lagen ska vara bötesstraff. I fråga om grövre gärningsformer tillämpas de bestämmelser i strafflagen som det hänvisas till i 4 § i förslaget.

Enligt propositionen ska Polisen och Tullen trots sekretessbestämmelserna ha rätt att av dem som bedriver handel med sälprodukter få sådana handlingar och uppgifter som är nödvändiga för övervakning, uppföljning och rapportering enligt lagen. Enligt grundlagsutskottets utlåtandep Praxis har myndigheternas rätt att få uppgifter och möjlighet att lämna ut uppgifter kunnat gälla "behövliga uppgifter" för ett visst syfte, om lagen gett en uttömmande förteckning över innehållet i de berörda uppgifterna. Om innehållet däremot inte anges i form av en förteckning, har det krävts att lagstiftningen innefattar ett krav på att "uppgifterna är nödvändiga" för ett visst syfte (se t.ex. GrUU 10/2014 rd, s 6/II, GrUU 19/2012 rd, s. 3–4 och GrUU 62/2010 rd, s. 4/I).

Det föreslås att Polisen och Tullen ges befogenhet att utföra inspektioner i lokaler som används för annat boende än boende av permanent natur hos aktörer som bedriver handel med sälprodukter. I de situationer där det har föreskrivits om böter som straffpåföljd har grundlagsutskottet i sitt utlåtande GrUU 69/2002 fastställt att inspektioner kan utföras om de inte gäller lokaler som används för boende av permanent natur.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1

Lag

om handel med sälprodukter

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Genom denna lag genomförs

- 1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter,
- 2) kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1850 om genomförandebestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter.

2 §

Myndigheter

Finlands viltcentral är den behöriga myndighet avses i artikel 6.1 a i den av kommissionen antagna genomförandeförordning som nämns i 1 §.

Tillsyn över att de förordningar som nämns i 1 § följs utövas av polisen och Tullen.

3 §

Övervakning och inspektioner

Polisen och Tullen har rätt att trots sekretessbestämmelserna av aktörer som behandlar, bedriver handel med, importerar, exporterar, lagrar, förädlar, transporterar eller bedriver därmed jämförbar verksamhet med sälprodukter samt av varandra och av Finlands viltcentral avgiftsfritt få handlingar som gäller försäljning, inköp, bokföring, lagring och transport samt andra handlingar som är nödvändiga för övervakning, uppföljning och rapportering enligt denna lag och övriga behövliga uppgifter.

Polisen och Tullen har rätt att inspektera produktionsbyggnader och produktionsanläggningar, förädlingsanläggningar och lager samt motsvarande lokaler som ansluter sig till handeln med sälprodukter. Inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

Vid inspektion ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) iakttas.

4 §

Förseelse mot bestämmelserna om saluförande av sälprodukter

Den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet saluför sälprodukter i strid med bestämmelserna i artiklarna 3.1, 3.1 a eller 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG)

nr 1007/2009 om handel med sälprodukter och artikel 2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1850 om genomförandebestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter, ska för *förseelse mot bestämmelserna om saluförande av sälprodukter* dömas till böter, om inte gärningen utgör brott enligt 48 kap. 5 § 1 mom. 3 punkten i strafflagen (39/1889). Bestämmelser om straff för regleringsbrott finns i 46 kap. 1–3 § i strafflagen.

5 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs lagen om handel med sälprodukter (904/2014).

2.

Lag

om upphävande av lagen om ändring av 43 § i jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs lagen om ändring av 43 § i jaktlagen (905/2014).

2 §
Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 43 § i jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen (615/1993) 43 § sådan den lyder i lag 1068/2004, som följer:

43 §

Handel med vilt

För bevarande av viltbeståndet kan genom förordning av statsrådet handel med en viltart som jagas i Finland eller i Finlands ekonomiska zon begränsas eller förbjudas i hela landet eller i någon del av det eller i Finlands ekonomiska zon eller i någon del av den.

Bestämmelser om handel med östersjövikare, knobbsäl och gråsäl samt med produkter som framställts av östersjövikare, knobbsäl eller gråsäl finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter, i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1850 om genomförandebestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter och i lagen om handel med sälprodukter (/).

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 20

Statsminister

Antti Rinne

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä